

nestetidens Varighed gjælde som den almindelige Regel for al Pensionering, medens dette Hensyn blot skulde gjælde i nogle enkelte Perioder efter Udvalgets Forslag. Fra det 20de til det 30te Tjenestenaar skulde hvert Aar, man har tjent mere, have en stigende Indskydelse; derimod skulde det fra det 5te til 20de Aar slet ingen Indskydelse have. Men derimod skulde Tjenestetidens Varighed, naar Tjenesten i det Hele kun havde været saa kort, at man paa andre Steder slet ikke tager Hensyn til den, have en saa væsentlig Indskydelse, at man i det 3die Aar skulde have det dobbelte i Pension af hvad man fik i de 2 første Aar, og hvert af de næste 2 Aar skulde Pensionskrævet stige med 50 pCt. mere. Det vilde i mine Tanker ikke være et rigtigt Princip, som man vilde følge; det vilde i mine Tanker være et Princip, som ikke finder sin Begrundelse ligesaa lidt i den hele Vægeringsmaade hos os, som i Stats-tjenestens Natur, og det vilde endelig være et Princip, som isald jeg ikke feiler meget, vilde overbyrde Pensionskassen, og vilde have tilfølg, at Pensionerne, langt fra at aftage, vilde tiltage i Fremtiden, og at den Byrde, som vi skulle søge at formindste, trods og imod vort Ønske, vilde stige. Jeg maa imidlertid bemærke, at jeg naturligviis her kun kan udtale en Anskuelse, hvis Rigtighed Tiden alene kan godtgjøre, men som dog støtter sig til en længere Periodes Undersøgelse end den, som det ærede Udvalg har havt for Øie, thi det synes kun paa Betragtningen af et enkelt Aar at grunde sin Formening om, at det skulde være fordeelagtigere at følge dets Forslag end den hidtil gjældende Praxis eller det forelagte Udkast, der dog ikke fjerner sig meget fra den gangse Praxis.

Det, som jeg altid har troet, at der her var det Væsentlige, og hvorpaa jeg ogsaa tidligere har henledet Thingets Opmærksomhed, det er, at, dersom vi skulle tænke paa at formindste den Pensionsbyrde, som Ingen mere villig end jeg erkjender, at være meget for stor for et saa lille Land som Danmark (Her!), saa maae vi slaae ind paa en anden Vej, og betragte Statstjenesten anderledes, end vi hidtil have gjort det. Vi have hidtil havt altfor

mange Embedsmænd (Ja!); vi have hidtil meget for meget betragtet Embeder, som ikke være Statstjenester, som saadanne (Ja!). Jeg troer derfor vel ikke, at Udkastet indeholder en aldeles tryk Vej at gaae frem paa, men at Udkastet dog antyder denne, idet det siger, at for Fremtiden skal kun den af Kongen udnævnte Embedsmand være pensionsberettiget, hvortil føies: „hvilke af Kongen udnævnte Betjente, der ere at ansee som Embedsmænd, bedømmes efter de hidtil gjældende Regler, indtil anderledes derom bestemmes.“ Det er disse sidste Ord i 1ste Paragraph, som jeg anseer for det Vigtigste og det var den Traad, som jeg vilde optage; thi at de Regler, som hidtil have været gjældende, ikke i Tidens Længde kunde vedblive at gjælde, og at derom anderledes maa bestemmes, isald vi skulle tænke paa at formindste Pensionsbyrden betydeligt, det forekommer mig at være aldeles indlysende (Ja!)

Det ærede Udvalg har troet at kunne indslaae en anden Vej, og har meent, at man kunde bestemme, at det kun skulde være de faste Statstjenere, som herefter skulle nyde Pension; men jeg maa da spørge, hvorledes man skal komme til Klarhed om, hvem der skal betragtes som faste Statstjenere og hvem ikke (Ja!) uden igjennem en Lov; og ligesaagodt som man kunde give en Lov for den faste Statstjeneste eller opregne hvilke Embeder der herefter skulde ansees som faste, ligesaagodt forekommer det mig, at man kunde give en Lov for, hvem der skal ansees som Embedsmænd og være Pensionsberettigede. (Ja!) En saadan Lov, som endogsaa Grundlovens § 22 ikke blot har forudsat at kunne gives, men endogsaa har antydet at ville blive givet, forekommer mig at være en af Tidens store Opgaver. Jeg nægter ingenlunde, at der med Hensyn til Fremtiden allerede vil være vundet Noget, for at Pensionsbyrden kan aftage, derved at der er blevet bestemt i § 2, at Civillisten og det kongelige Huses Appanager for Fremtiden skulle bære hver især de dem vedkommende Pensioner; thi naar vi gjennemgaae de nærværende Pensionslister, ville vi see, at det ikke er ubetydelige Summer, Pensionsbyrden andrager, hidvørende fra, at man i Fortiden har